

NYING

MEDLEMSBREV FÖR GUSTAF SCHRÖDER-SÄLLSKAPET

Kring Gustaf Schröders

NYING

I detta
nummer:

*God Jul och
Gott Nytt År*

Styrelsen vill önska alla medlemmar en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År. Vi återkommer med nya krafter nästa år. Njut av helgerna!

*Knäcker du jul-
nöten på sidan 3?*

Vi vill testa dina kunskaper om Gustafs författarskap med en liten julnöt. Du kan vinna en fickkniv! Sidan 3.

Dag Kihlblom går i Gustafs fotspår

"Inte kunde jag ana att jag under några dagar i maj skulle få träffa honom där på två platser – på Finnberget och i Siljansfors. Jägmästarkursen 1959-63 hade då en kursträff med utgångspunkt i Mora," skriver vår medlem **Dag Kihlblom** på sid. 7.

Årets julläsning går på djupet...

Årets julläsning har vi som vanligt hämtat ur den kommande årsboken Vägledning i fiske, som utkom 1900. Där går Gustaf på djupet och förklarar hur ett framgångsrikt rödingfiske skall gå till. Se också ritningen på en bra strömbåt. Läs sidan 4-6.

Gustafs stora fiskafänge stundtals underhållande

Gustaf har för de flesta setts som storjägaren, men hans intresse för fiske var också mycket stort.

Detta hans stora intresse märks här och var i hans böcker och inte minst i hans instruktionsbok i fiske "**Vägledning i fiske**" som kommer som årsbok nästa år.

Men det är hans fiskeäventyr, så som han skildrar dem, som roar mig mycket. Inte minst mängden av stora fiskar. Ett exempel hittar jag i boken **Från pojk- och gubbåren**, som kom i nyutgåva i vår Schröderserie för ett par år sedan. Där beskriver Gustaf harrfiske, som får en ovanlig vändning:

"Då jag satt med ryggen åt det håll varifrån den väntade fisken skulle komma, vred jag litet på mig, men såg ingenting, och nu ropade Löjtnanten hetsigt: "Pass på!" Det var en krok jag skulle knyta av, och strax därpå en till, och så viskade Löjtnanten: "Se, se! Vad i herrans namn skola vi

göra?" Nu vred jag mig för andra gången och tittade ned i vattnet

bredvid båten. Jag blev bestört då jag såg en ofantligt stor gädda stå där och stirra med sina stora outgrundliga ögon. Båten stod stilla, och stilla voro mina kamrater, och stilla stod den ofantliga gäddan, nu alldeles uppe i vattenbrynet.

Det lönade ej att bruka håven till ett sådant vidunder. Den räckte icke ens till gäddans halva

längd, och skrämde jag henne, skulle den fina reven icke förmå hålla en sådan koloss. Att Löjtnanten tänkte detsamma, slöt jag därav, att han höll reven lös mellan fingrarna, färdig att släppa ut den, om det behövdes. I båten fanns intet, som kunde hjälpa oss, och jag fick åter en påminnelse om hur dumt det är att lämna bössan hemma.

Plötsligt fick jag den ingivelsen att försöka fånga gäddan med händerna. Tyst och hastigt böjde jag mig över båtkanten, och stack en hand på var sida om gäddan;

i ett nu kastade jag henne upp i båten, och lika hastigt hade jag fattat yxan och avhuggit eller rättare inhuggit och knäckt ryggbenet, varpå jag skjutsade gäddan in under toften mellan benen på Elias. En mörk blodström flöt från såret, och Löjtnanten ropade: "Kasta er på henne, så att hon ej hoppar ur båten!" Löjtnantens bekymmer var onödigt, ty gäddan rörde ej annat än käkarna och spärade ut fenorna: för övrigt låg hon alldeles stilla."

Illustrationen på den här sidan har jag hämtat ur instruktionsboken om fiske och det är flugfiske detta skall illustrera, vilket ingen kan missa.

Snart är det jul och då är väl lutfisken mera aktuell för oss som gillar detta. Men som vanligt brukar det väl också bli tid över för litet avkopplande läsning.

Mitt stalltips blir som vanligt att leta i hyllan efter Gustaf Schröders böcker. De garanterar underhållning.

God jul och Gott Nytt
År önskar sekreteraren.

NYING är medlemsbrev för Gustaf Schröder-Sällskapet

Utgivare: Sällskapets sekreterare
Per-Olof Lönnroth,
Tel. 0571-341 20 Fax: 0571-341 71.
Ordförande: Lars Mebius
Tel. 0570-502 20
Kassör: Alf Davidsson
Tel. 0573-770067

Postadress: Box 133, 671 23 ARVIKA
Gustaf Schröder-Sällskapets postgirokonto:
464 56 93 - 5.
E-post: sallskapet@gustafschroder.se
Tryck: One Digitaltryck, Karlstad 2010
ISSN 1102-8238
Produktion: POEM Förlag, Arvika

Vem blir nästa litteraturpristagare 2014?

Vårt tredje år utdelar Sällskapet sitt litteraturpris till en värdig mottagare. Nästa gång blir det 2014, men styrelsen vill gärna få in förslag på lämpliga kandidater.

Det kan vara författare, konstnärer eller fotografer som arbetar i Gustafs anda. Det finns även många andra kulturarbetare som på olika sätt för vidare det som Gustaf en gång lade grunden till.

Lämna förslag till styrelsen snarast möjligt!

Gustaf var på bokmässan i Karlstad - igen

En tradition sedan många år är att Sällskapet deltar i bokmässan i Karlstad i november månad. Så också det här året. Tre dagar pågår mässan och för att klara av detta delades bemaningen upp under de här mässtdagarna.

Alf Davidsson (bilden t.h.) inledde under fredagen och på lördag var det **Birgitta och Lars Mebius** som pratade sig varma om Gustaf. Avslutningsdagen på söndag var det **Olle Henriksson** som höll Gustafs fana högt.

Det var mycket folk på mässan alla dagarna och många passade på att lyssna till vad Gustaf har

åstadkommit som författare och jägare.

Kan du knäcka julnöten 2012?

Julnöten har blivit en uppskattad tradition i julnumret av NYING.

Därför fortsätter vi med denna lilla kluriga nöt, som lockar många av våra medlemmar att läsa i Gustafs böcker litet extra.

Nu kommer en ny där vi testar dina kunskaper om Gustaf och hans författarskap. Var någonstans finns denna **kapitelinledning** i någon av Gustafs böcker. Kan du säga var, deltar du i en dragning om en multikniv i rostfritt stål.

Skicka svaret till Gustaf Schröder-Sällskapet, Box 133, 671 23 Arvika. Eller mejl: sallskapet@gustafschroder.se

"Under första tiden av min anställning vid bruket hade jag, såsom yngste bokhållare, uppdraget att varje morgon efter dagsverkslistan uppropa de vid bruket anställda ar-

betarna, vilka utgjordes av åbönder, deras drängar och pigor samt brukets torpare och dagkarlar (backstugusittare). Uppropet skedde vintertiden i den rymliga drängstugan kl. 6 på morgonen."

RÖDINGFISKE

Årets julberättelse är hämtad ur boken Vägledning i Fiske. Detta är ett avsnitt ur den kommande årsboken 2013. Gustafs genuina fiskeintresse kan tydligt spåras här. Illustrationen är hämtad ur samma avsnitt i boken.

Röding

Denna är mera sällsynt än någon annan art af våra fiskar och finnes endast i några få sjöar i södra och mellersta delen af landet, men är mera allmän i de norra delarna och fjälltrakterna, där klart vatten finns i många vatten. Rödingen benämnes på en del orter för röa, rölla och äfven fjällöre.

Fångstmedlen äro nät, not och mete. Rödingen leker vanligen i oktober och november, då han fångas på nät, där vattnen ännu icke blifvit isbelagda, men äfven under isen, då näten där utdragas.

Rörande såväl lax-, forell- eller öre- och rödingsfiske hänvisar jag till gällande förordningar, ty i allmänhet anses laxöringen och rödingen icke ha någon gemenskap med förordningarna om lax och laxfiske.

Gemene man anser, att öringen och röllan, som äro små fiskar, icke kunna vara inbegripna i stadgarne om laxen såsom varande en storfisk af helt annat slag än de små.

Som nöjesfiskaren, jägaren och turisten icke gärna kan komma i tillfälle att bruka fångstredskap för rödingen, lämnar jag dessas bruk å sido.

Rödingen kan af nöjesfiskaren, skogsströfvaren och turisten endast åtkommas genom krok- eller lockfiske.

På långref tager rödingen rätt bra, om den agnas med daggmask och elriza. Om de små blankfiskarna, eller mört,

löjor och sikyngel, äro begärliga för rödingarna känner jag icke, emedan jag aldrig försökt dessa som agn till långref för röding, men som röding och öring oftast träffas i samma vatten, så är skäl att försöka äfven dem som bete, ty att öringen icke försmår blankagn, veta vi.

Där rödingen finns, tager han under vissa dagar och i tjänlig väderlek på tennpirkar af samma sort, som man brukar för öringen och abborren. En trädmask och äfven en metmask brukar man tråda på kroken antingen för att dölja denna eller för att göra pirken mera begärlig. Jag har frestat båda delarna, men kan ej afgöra, om man har någon fördel af maskbetäckt krok eller icke.

Rödingen nappar ock på vanlig metkrok, då den är agnad med met- och trädmask. Man metar då i samma vakar och på samma djup, som är vanligt med tennpirken. Känner man rödingarnas lekplatser, är det säkrast att söka dem där eller i närheten af stengrund och klippuddar i sund mellan ett par vatten.

De liksom abborrarna gå alldeles intill landet vid sten-skär, och där kan man med småmask och likadan krok få dem att nappa och understundom göra ganska godt fiske. De rödingar, som man vanligtvis får på pirk och andra agn under vintern, äro ungefärligen så stora som en vanlig sill, både öfver och under, men i en del vatten uppe i fjällen bli de ganska stora. En man från Trysil, hvilkens trovärdighet ej

kan betvivlas, har sagt mig, att där fiskas röding, som uppgår till 3 å 4 kg. i Engersjön, ett bivatten till Klarälfven.

Sommartiden tager rödingen konstgjorda flugor, helst om de serveras väl, och väderleken är tjänlig.

Då, liksom om vintern, sökes han vid klippor, stenstränder och skär. Metmask och elrizer tager han gärna liksom skeddrag, spinnare och andra konstfiskar. Ännu så sent på hösten som i november har jag metat rödingar, då det varit så kallt, att isskimmer syns på vattnet.

Fiskplatsen var då Klit-tjärn i närheten af Stora Glapå på Glafva sockens finnskogar i Värmland. Fiskkamraten var naturforskaren Weehlwright och fångsten gick till något museum i hans fädernesland.

Harr- och forell- eller öringsfiske.

af alla de fisken, jag varit med om, roar mig harr- och forellfiske mest, särdeles då det sker i större älfvar och i båt. Jag finner anledning att fiske från båt för nybörjaren och den mindre vane fiskaren, emedan det icke faller sig så alldeles lätt att sköta metstången eller spöet från land.

Att kasta ut refven, då den är försedd med en lätt guttafs och små flugor, fordrar öfning, äfven om man kan fiska från en skogfri plats; men ännu större öfning fordras, då träden stå nära stranden. Det är därför

klokast att börja lära sig handtera fiskestången från båten.

En sådan fullt ändamålsenlig finns nog att få köpa eller hyra vid de vatten, där detta fiske bedrivs af närboende, och ofta har den förut påtingade strömroddaren eller båtkarlen sådan själf. Men det är skillnad på båtar och båtar, om man vill färdas tryggt och bekvämt, och stor skillnad är, i fall man skall frakta båten från det ena till det andra vattnet.

De bästa strömbåtar, jag sett, både till form och duglighet, ha varit förfärdigade i Lima socken i Dalarne. De äro lätta, grundgående och starka. Genom sin längd och sin kullriga botten äro de sena att vända sidan till i strömmen och halka lätt öfver stenar, som i otaliga mängder finnas i alla älfvar, där harren och öringen ha sitt tillhåll.

För ett tiotal år sedan kunde en sådan båt köpas till ungefär 25-45 kr., beroende på dess storlek. Enårade, två- och treårade bestämde prisskillnaden. Enårade lämpa sig för mindre vattendrag, två- och treårade för större.

Det beror ock på, huru lång tid och huru stor utrustning fiskaren ämnar använda för sin fiskefärd, och äfven om orter passeras; där man kan få tak öfver hufvudet och har tillfälle att öka proviantförrådet,

samt om man har en kamrat med på fisketuren. Att flere än två fiskare använda samma båt går icke gärna för sig.

Med en tvåårad båt har jag varit fullt belåten på långturer eller dem jag ansett för sådana, d. v. s. för en färd fram och åter ett par gånger från Fämundsjön i Norge till Dalby i Värmland, c:a 18-20 mil, och från eller ofvan Idre i Dalarne till Siljan, 14 à 16 mil.

Jag har då haft två roddare, förnämligast för hjälp vid sådana forsar, där man varit nödgad draga båten på land. En tvåårad båt är icke tyngre, än att två man bära den några hundra meter utan att hvila, beroende på marken utmed älfstränderna. Åror, flakar och hvad man eljest har med för resan, transporteras för sig själf.

För att ha det bekvämare har jag fästat tre små block under flakarna i båtens botten och låtit linan till sänkstenen eller draggen löpa genom ett fjärde block, som placeras i båtens framstam.

Framstammens vekhet har gjort, att man fått konstruera ett särskildt block att lyfta af, då man icke haft behof därpå. Genom denna enkla anordning har roddaren, då man flyttat från ett till ett annat ställe, icke behöft resa sig upp eller flytta från sin plats för att

lyfta upp sänkstenen. Han har blott behöft hala upp den öfver vattnet och låta den hänga, tills antingen strömmen eller årorna drifvit båten dit man önskat, och så låta stenen af sig själf glida ned till botten.

Sänkstenen bör vara om möjligt rund eller oval och slätslipad, och sådana finnas hvart man kommer vid och i flodbäddarna.

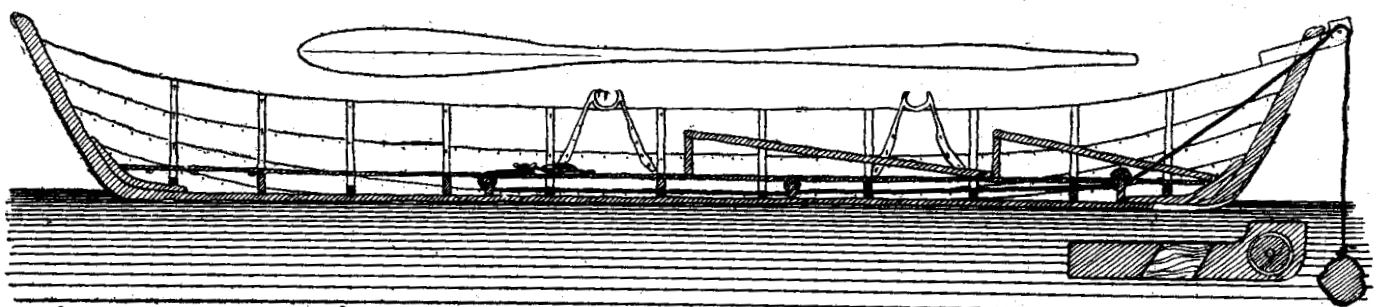
En från hemmet medtagen fin bergborr jämte en ring i en dubb är allt som behöfves för att få en fullgod sänk-sten, hvart man kommer.

En dragg af järn i vanlig form förlorar man lätt därigenom att han kilar sig in mellan stenar, så att det är omöjligt få den loss. Visserligen brukar infödingarne utmed älfvarna fästa sänkstenen med vidjor, men dessa äro ej att lita på. De slitas snart af, då man minst tänker därpå.

Är man då i en strid och stengig ström, så att båten, innan man hinner få ut årorna, slår sig på tvären och stöter emot en sten, har man rätt goda utsikter att få sig ett oberäknadt bad och, om oturen är med, få sina saker genomvåta, i fall man icke förlorar dem för alltid.

Lyckligtvis är den långa strömbåten sen i att vända och båtkarlarne snabba, så att faran icke är stor.

En liten anordning till med

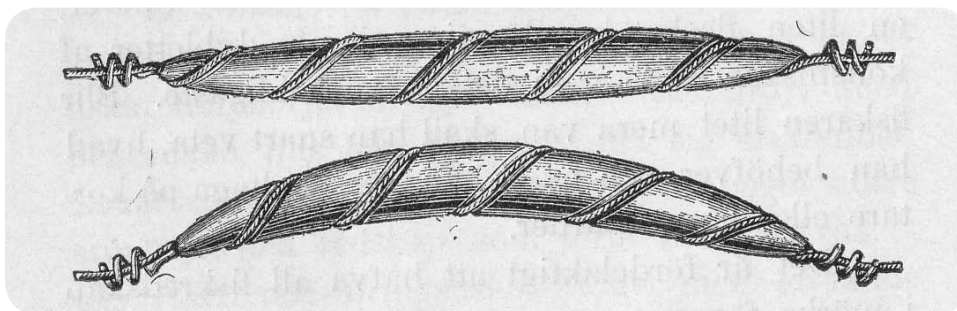
båten är bra att ha. Läger man en stång på båtstammarnes ändar och däröfver ett par linoljedränkta tygstycken, lika långa som båten och lagom breda, så att de räcka nedom båtsidornas kanter, har man ett bra tält och stort nog som liggplats för tre man. Gör man knapphål i tygstyckena eller tältduken och slår in några knappspikar i båtanten får man tältet både tätt och regnfritt. Visserligen kan man i upprätt ställning icke stå i tältet, men på en väl tillredd löf- eller risbädd kan man ligga där ganska bra och äfven sitta bekvämt nog. Turisten och fiskaren komma ej att klaga, utan i stället känna sig hemmastadda och väl till mods.

Strömbåten är stor nog att srymma både filter, regnrockar och hvad mera nödigt och bekvämt är, och är man fyra man och tager en treårad sådan, rymmer den äfven en komfortabel utrustning, gevär och ett par hundar därtill.

På de strömbåtar, som tillverkas inne i landet, äro årklykorna af trä, visserligen af krokigt vuxna björkstammar eller rötter, eller af det starkaste och mest ändamålsenliga virke, som naturen erbjuder, men dessa rodd- eller årklykor äro dock icke att lita på. Därför har jag låtit göra sådana af järn, af en ungefär tre cm. bred järnstång, som böjts och vridits i likhet med de brukliga roddklykorna af trä. De hafva mot ändarne afplattats och gjorts tunnare och tilltagits i längd, så att de hafva nått öfver två af båtboarden. De ha

blifvit mycket bra och starka, ingalunda tyngre än de af trä (Se illustrationen på föregående uppslag).

Gifvetvis brukar man företaga metet eller fisket längst upp i vattnen eller så, att man färdas utför och fiskar nedåt strömmen. Minst besvärligt är att, sedan man bestämt trakten, där man vill fiska, redan under vintern låta köra dit båten på släde. Visserligen kan man frakta båten uppåt vattnen medelst stakning uppför älfvarn eller köra den på kärror, där vägar finnas, och på

släpor genom vildmarken, men detta sätt att få båten upp till fiskevattnen faller sig kostsam, och så väl båt som utrustningspersedlar fara illa. Blir båten skadad, kan den nog repareras tämligen bra, men det drager tid.

Som strömbåtens bord äro sammanbundna med tunna, lätt böjliga krampor eller sinkor, bör fiskaren medföra sådana jämte redskap för reparationen.

Beställes en båt i Lima eller Transtrands socknar, bör man göra detta tidigt på hösten. I så fall möter ingen svårighet att få den levererad vid Glommens, Klarälfvens eller båda Dalälfvarnes källor.

Bästa platsen torde i så fall vara Fämunds ände, en numera icke obetydande plats. Från Fämunds ände kan man fiska Klarälfven utför till Väneren. Likaså i Österdalsälfven till

Elfkarleby. Fisket i Västerdalälfven börjar inom Transtrand antingen vid Hormunsjön eller inom Norge, och dit fraktar nog båtbyggaren båten.

Rörande längre norrut berätta jag icke några råd, emedan jag icke har någon tillförlitlig kännedom om dem, men turisten liksom nöjesfiskaren kan helt visst få goda råd om hvad han behöfver genom Svenska Turistföreningens ombud i alla orter.

Har fiskaren skaffat sig båt, återstår dock mycket annat, som är nödigt för en färd till aflägsna vatten, och äfven om fiskevattnet finnes i närheten.

Du får läsa fortsättningen av det här kapitlet när årsboken kommer i månadsskiftet februari-mars.

Fantastiska illustrationer i Vägledning i fiske

Vägledning i fiske innehåller massor av intressanta teckningar på både beten, utrustning och annat, som kännetecknar Gustaf när han skall göra en instruktion.

Som medlem i Sällskapet får du boken i fabrauri och kan bevittna alla dessa illustrationer.

Bilden mitt på sidan visar ett vanligt blysänke, men ändå inte vanligt...

Jägmästarkurs i Gustaf Schröders spår i Dalarna

Gustav Schröder var "Tjugo år i Dalarna" och skrev en bok med den titeln. Under några dagar i maj fick jag träffa honom i samband med att Jägmästarkursen 1959-63 hade en kursträff med utgångspunkt i Mora.

Finnberget

Ena dagen gjorde vi en resa i Orsa Finnmark under ledning av förre skogsförvaltaren på Orsa Besparingsskog Rune Dehlén. Efter ett ormgransbestånd i Hornberga och vattensågen i Nickådalen kom dagens höjdpunkt - spåren av Gustaf Schröder vid Finnberget.

"1863 besöktes Finnberget av författaren och storjägaren Gustaf Schröder, som var i trakten för att utforska Oreälvens användbarhet som flottled. Han blev överväldigad av det välbärgade hemmanet och när husbonden Jonas (sonen) drabbades av Amerikafeber, köpte Schröder gården 1868 för 3 000 kr.

Den förste arrendatorn, som Schröder tillsatte, blev Per Marcusson från Värmlands Dalby. År 1872 kom elden lös och hela gården brann ner. Fyra år senare sålde Schröder hemmanet till Korsnäsbolaget för 15 000 kr. Den siste arrendatorn bodde här 1912-1931".

Gustaf Schröder berättar om Finnberget i sin bok "En timmermärkares minnen" i kapitlet Amerikafebern. Några år efter sitt besök där sökte Jonas Tossavainen upp Schröder i Siknäs, Venjan för att sälja sin gård och få reskassa till Amerika.

Schröder försökte övertala ho-

nom att stanna kvar i Finnberget. Men Jonas hade goda motiv:

"Nej, vi fara till Amerika, kunna köpa oss ett så stort stycke land, att det hinner till att odla för både oss, våra barn och barnbarn. Der växer allt, der fryser ej, och den som arbetar och lyder lagen är der ansedd för sitt arbete".

Siljansfors järnbruk, skogliga försökspark och Skogsmuseum

Nedtecknat med hjälp av Christer Karlsson, försöksparkschef sedan 1988, och medlem i Sällskapet

Siljansfors Järnbruk var Mora kommuns första industri. Verksamheten pågick mellan åren 1740 och 1876.

Herrgården i Siljansfors med jordbruk arrenderades under åren 1880-1884 av Gustaf Schröder. Han hade 1879 insjuknat i difteri och slutat sitt arbete i Älvdalen.

År 1921 etablerades *Siljansfors försökspark*, som sedan 1977 ingår i Sveriges lantbruksuniversitet. Försöksparken disponerar en skogsmarksareal om cirka 1400 hektar för skogliga försök. Idag ägs denna mark av Bergvik skog AB. Siljansfors är Sveriges äldsta av fyra försöksparker i landet.

I *Herrgården* bodde Gustaf Schröder med familj. Under åren 1921-1965 var här försöksparks-

chefens expedition och gästrum inrymda och även tjänstebostaden för dess platschef.

Siljansfors Skogsmuseum etablerades år 1971 i försöksparkens centrum. Den drivs av Stiftelsen Siljansfors Skogsmuseum, vars stiftare är Mora kommun. År 2010 övertog Skogsmuseet Dalälvarnas Flottningsmuseum i Gysinge, som hösten 2011 flyttades till Siljansfors, förutom ångvarpfartyget Laxen som redan tidigare flyttats till Siljan i Mora.

Gustaf Schröder har i boken *"Jaktminnen från skog och slätt"* berättat om en jakttag i Siljansfors vid Stickosälsfäboden i kapitlet "När man har lyckan med - lyckodag". Efter att ha skjutit sju harar, fyra järpar och en tjäder avslutar Schröder med orden:

"Mångfaldiga gånger har jag i yngre dagar skjutit dubbla antalet vildt på en dag, men det var i bättre marker, der svedjning och kolning gått fram; men så här i vildmarken var jaktbytet gott, hvarför jag räknar den dagen till mina lyckodagar".

Vi i jägmästarekursen kunde också känna lycka efter våra innehållsrika dagar i norra Dalarna och genom kontakterna med Gustaf Schröder.

Dag Kihlblom

Avsändare:
Gustaf Schröder-Sällskapet
Box 133
671 23 ARVIKA

B

Vårt fina erbjudande fortsätter: Köp fem böcker för 400 kronor!

Nu är det läge att fylla på med Gustaf Schröderböcker hemma i bokhyllan. Eller varför inte köpa in några böcker som du kan ge bort i present.

För att ge plats i vårt boklager kommer de böcker vi har mest av att säljas ut i paket om fem böcker till priset av fyra.

Normalt är medlemspriset för böckerna 100 kronor styck, men köper du fem stycken på ett bräde betalar du bara för fyra. En bok på köpet!

Längst nere i rutan ser du vilka böcker som finns och vilka

som tagit slut. Missa inte detta erbjudande.

Räkna med att porto tillkommer!

Var sätter vi Schröder-skylden?

Kom med förslag på lämpliga platser som borde märkas ut med en Schröderskylt.

Enligt årsmötets beslut skall det vara något speciellt med platsen som sammanknippas med Gustaf och hans författarskap.

Skicka in förslaget till styrelsen och ange även vem som är villig att betala för skylten; det vill säga bli sponsor. Vi anger detta på skylten. Kostnaden är cirka 500 kronor.

Vår adress hittar du högst upp på sidan.

Schröder-Shoppen

Här kan Du köpa medlemsprylar och komplettera Dina årsböcker. Allt till låga medlemspriser. Skriv beställningen på ett inbetalningskort räkna ihop summan och betala i förskott.

Du kan köpa våra tidigare årsböcker till medlemspris; 100 kronor styck. Dock är **Vildmarksliv** (utk. 1991) och **Örjan Kajland** (1992), utgångna. *Tänk bara på att porto tillkommer: 55 kronor för 1-2 böcker och 110 kronor för 3-4 böcker.*

En timmermärkares minnen (1994), **Gamla minnen** (1995), **Med hund och bössa** (1996), **Tjugo år i Dalarna** (1997) och **Pavo Makkran** (1998), **Finntorpet i Västerskogen** (1999), **Pekka Huskoinen** (2000), **En bruksbokhållares minnen** (2001), **Från brukskontor och timmerskog** (2003), **Den gamle fogdeskrivaren**

(2004), **Ur fjällfolkets liv** (2005), **Minnen från skogarna** (2006), **Mina jaktkamerater** (2007), **Från skilda marker** (2008), **Svenska Jakten** (2009), **Minnen från mitt jägarliv** (2010), **Från pojk- och gubbåren** (2011).

Jubileumsskriften, 50 kr. inkl porto.
Mansbilden hos Gustaf, uppsats, 100 kr inkl porto.

Vykort av Gustaf Schröder kostar 5:- st.

Medlemsmärken:

Tygmärken kostar 25 kr.

Metallmärken 30 kr.

Ändra adress!

Om Du flyttar eller om posten ändrat Din adress är det viktigt att **Du meddelar oss den nya adressen snarast möjligt.**

Nästa nummer

utkommer i maj 2013. Annonser till Børsen eller övrigt material skall var sekreteraren tillhanda senast 1 april. Har du tips på vad Nying skall innehålla, skriv gärna en rad!